

(Embassage)“, og den dertil sig sluttende Bestemmelse i § 12: „Den, som paa Varer, der falsholdes, eller paa deres Indpakning u hjemlet anbringer en Andens Navn osv.“ Forbrydelsen bestaar altsaa i at anbringe Mærket paa Varerne eller deres Indpakning. Jeg skal nu for det Første tillade mig at bemærke, at jeg tror, at Udtrykket „Indpakning“ i og for sig selv vel er lidet heldigt, idet det jo allerede er overordentlig snævert. Efter almindelig dansk Sprogbrug vil man dog ikke lettigen kunne sige, at en Flaske er Indpakningen om Ol eller Vin; det er i alt Fald en meget aparte Udtryksmaade, men dertil kommer jo yderligere, for at blive f. Ex. ved Ollet, at der er jo saa meget Ol, som forhandles, ikke i bouteilleret Tilstand, men udfjæntes i Glas, og i saa Henseende er der slet ingen Beskyttelse. Dertil kommer yderligere, at der er en Mangfoldighed af Varer, som ikke sælges i Fabrikanternes originale Indpakning. Et meget fremtrædende Exempel i saa Henseende ere alle de Manufakturvarer, som leveres i store og hele Stykker fra Fabrikterne. Det er altsaa ikke muligt for Fabrikanten at levere sine Kunder disse Varer, hvoraf han maaste skjære nogle saa Alen af hele Stykket, med sit Varemærke paa, og det kan naturligvis ikke forlanges, at en Fabrikant skal levere til alle sine Kunder rundt omkring Papir til Indpakning af hver enkelt lille Stykke, som maatte blive solgt af de store Stykker, som han leverer til de paagjældende Forhandlere. Det er altsaa klart, at den, der forhandler en saadan Vare, er henvist til paa anden Maade, end ved Anbringelsen paa selve Varen, at skaffe sine Kunder Sikkerhed for, at det er de rette og ægte Varer, han sælger, og dette finder jo navnlig Sted ved Anbringelsen af Skilte og Plakater rundt omkring i det Lokale, hvor den paagjældende Vare forhandles. End yderligere kommer jo hertil, at Anbringelsen af saadanne Mærker har en selvstændig Betydning derigjennem, at de paa en mere tvivnaldende Maade hidkalde Kundernes Opmærksomhed for denne Vare. Jeg skal ikke komme yderligere ind paa de mangfoldige Maader, hvorpaa de Handlende i Nutiden anse det for at være nødvendigt at hidlede Kundernes Opmærksomhed paa Godheden af de Varer, der forhandles, men saa meget er dog sikkert, at i alt Fald Uværing

i Blade er et fuldkommen naturligt og be rettiget Middel i saa Henseende, og der be nyttes jo ogsaa i stort Omfang de paagjæl dende Varemærker. Dette sker jo ligeledes ved Anbringelse paa de Bogue, hvormed Va rerne bringes til Kunderne, og i Ublandet har man i alt Fald set, at Folk gaa omkring og vise Varerne eller Mærket frem i store Reklameplakater. Det forekommer mig, at det er en Ting, som i alt Fald burde være ganske klart, at det kan ikke og maa ikke være tilladt for den, der er uberettiget til at benytte en anden Mand's Varemærke, at have ophængt i sine Lokaler Skilte og Plakater, som inde holde hans Konkurrent's Varemærke. Noget Saadant vil i Virkeligheden være stridende mod hele Lovens And eller Grundføetninger, men det falder i alt Fald mig vanskeligt at indse, hvorledes det kan forbydes ham efter Lovens Ord, idet Lovens Ord kun gaa ud paa en Anbringelse paa selve Varen eller dens Indpakning, saa at han altsaa vil kunne svare: Ja, denne Anbringelse har jo ikke fundet Sted hverken paa Varen eller paa Indpakningen. Det er Plakater, jeg har stillet op i Vinduene og hængt omkring paa Bæggene som Skilte i min Butik. Det falder ikke ind under Lovens Ord. Det fore kommer mig derfor, at det var meget ønske ligt, om Loven bliver saaledes affattet, at den omfattede enhverjomhelst uberettiget Be nyttelse af en Andens Varemærke for at fremme Affætningen af en Vare. Min An skuelse er det derfor, at Lovens § 1, 2det Stykke burde udgaa, og at Lovens §§ 12 og 13 skulde have en langt mere omfattende Karakter end den, de have.

Jeg skal endelig tillade mig i al Alminde lighed at udtale mig angaaende Lovfor slagets Affattelse. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at et Lovforslag af denne Art frembyder meget store Vanskeligheder med Hensyn til Affattelsen. Paa den ene Side er det jo en færegen Rettighed, som etableres paa en, om jeg saa maa sige, ren kunstig Maade. Det er nødvendigt at angive, hvilken Karakter denne Rettighed skal have, og hvilke Betingelser der skal være for dens Stiftelse, Ophør, dens Overdragelse o. s. v. Paa den anden Side kræves der jo en Medvirken fra det Offentliges Side: Etableringen af et Kontor og Reglerne for Virksomheden i saa Henseende. Det vil